

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/264/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115202671
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3115202671.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., IČO: 00 492 736, Bratislava, Olejkárska 1, právne zastúpeného JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom Advokátskej kancelárie ECKER-KÁN & PARTNERS, Bratislava, Nám. M. Benku 9-C1, proti odporcovi: N. O., naposledy bytom D. XX, T., štátneho občana SR, zastúpeného v konaní opatrovníčkou JUDr. Andreou Bučencovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Trenčín, v konaní o zaplatenie 70,70 Eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. januára 2016, č.k. 13C/71/2015-24, v senáte takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti - vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom rozhodol tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 70,70 Eur a nahradiť mu trovy konania 28,50 Eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Vladimíra Kána, advokáta, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 70,70 Eur. Návrh odôvodnil tým, že odporca cestoval dňa 01.07.2014 na linke MHD č. 21 v Bratislave a pri kontrole revízorom navrhovateľa, sa nepreukázal platným cestovným lístkom, pričom na základe tejto skutkovej situácie vznikla odporcovi podľa článku 6 Prepravného poriadku MHD v Bratislave a článku 5 Tarify MHD v Bratislave, povinnosť zaplatiť navrhovateľovi úhradu vo výške 70,- Eur a cestovné vo výške 0,70 Eur. Navrhovateľ ďalej uviedol, že odporca úhrnú sumu 70,70 Eur dobrovoľne neuhradil. V danom prípade ide o drobný spor podľa § 200ea O.s.p., pretože hodnota uplatnenej pohľadávky, neprevyšuje sumu 1.000,- Eur. Súd preto dňa 11.01.2016 v zmysle ust. § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) verejne vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania v spojení s ust. § 115a ods. 2 O.s.p., podľa ktorého pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch. Z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok a kontrolného lístka bolo zistené, že odporca cestoval dňa 01.07.2014 cestným dopravným prostriedkom navrhovateľa na linke MHD č. 21. Pri kontrole vykonávanej zamestnancom navrhovateľa - revízorom, sa odporca nepreukázal platným cestovným lístkom. Na základe toho, vznikla odporcovi podľa zákona, tarify a prepravného poriadku navrhovateľa povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 70,- Eur a cestovné vo výške 0,70 Eur, ktoré sumy neuhradil odporca na mieste samom. Ku dňu vyhlásenia rozsudku nebolo zistené, žeby odporca dlžnú sumu navrhovateľovi uhradil.

Ďalej s odkazom na ust. § 760 Občianskeho zákonníka v odôvodnení uviedol, že návrh považuje za dôvodný. Odporca nastúpil do cestného dopravného prostriedku navrhovateľa a využil prepravné služby poskytované navrhovateľom. Bolo preto povinnosťou odporcu ako cestujúceho, zaplatiť navrhovateľovi

za osobnú prepravu určené cestovné, teda zakúpiť si cestovný lístok v cene podľa tarify a prepravného poriadku navrhovateľa. V konaní bolo nesporne preukázané, že odporca túto povinnosť porušil, nakoľko cestoval bez platného cestovného lístka. Preto vznikla odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi úhradu vo výške 70,- Eur a cestovné vo výške 0,70 Eur, t.j. spolu 70,70 Eur. Odporca bol v konaní zastúpený opatrovníčkou a súd vychádzal z listinných dôkazov v spise, z ktorých mal uplatnený nárok navrhovateľa za dostatočne preukázaný. Z uvedených dôvodov, návrhu v celom rozsahu vyhovel. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. má úspešný navrhovateľ právo na náhradu trov konania.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s. p. a § 150 ods.2 O. s. p.. Navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd priznal čiastočnú náhradu účelne vynaložených trov konania, tak aby boli primerané výške uplatnenej pohľadávky; 16,50 eur za zaplatený súdny poplatok, za 2 úkony právnej pomoci (príprava , prevzatie veci v roku 2015 a podanie návrhu na súd v roku 2015) po 16,60 eur za úkon + 2 x 8,39 eur paušál + 20% DPH v sume 10 ,- eur, z ktorých trov právneho zastúpenia mu priznal 20% teda sumu 12,- Eur podľa § 10 ods.1, § 13a ods.1 písm. a/ , c/ , § 16,ods. 3, § 18 ods.3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ktoré bude odporca povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Nepriznal mu náhradu za uplatnený úkon právnej pomoci - predžalobnú výzvu, keďže tieto trovy nepovažoval za účelne vynaložené, keďže nešlo o úkon, ktorý nebol nevyhnutný pre uplatnenie práva na súde.

Rozsudok prvostupňového súdu, v zákonom stanovenej lehote, odvolaním napadol navrhovateľ, prostredníctvom právneho zástupcu a to čo do výroku, ktorým súd rozhodol o náhrade trov konania. V odôvodnení uviedol, že prvostupňový súd, nesprávne pri rozhodovaní v tejto časti aplikoval ust. § 150 ods. 2 O.s.p. a rozhodol o neprimeranom znížení trov konania a nedôvodne priznal trovy konania, vo výške odlišnej od trov uplatnených v návrhu na začatie konania, čím uplatnil dôvod odvolania uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm.f/ O.s.p. (nesprávne právne posúdenie veci). Nespochybnil, že predmetnú vec, je možné považovať za drobný spor, podľa § 200ea O.s.p., podľa jeho názoru neprimeranosť trov konania v týchto sporoch voči pohľadávke, je však potrebné posudzovať v jednotlivých prípadoch individuálne. Poukázal na ustálenú prax, najmä na rozhodnutia KS Bratislava, sp.zn. 7Co/32/2009, sp.zn. 7Co/64/2009, ako aj na dôvodovú správu k novele O.s.p. účinného od 15.10.2008. Podľa jeho názoru, je aplikácia ust. § 150 ods. 2 namieste len vtedy, keď suma trov konania, viacnásobne prekročí sumu istiny, ktorá je predmetom konania, o ktorý prípad však v preskúmvanej veci nejde. Keďže uplatnené trovy konania, neprekračujú niekoľkonásobne sumu istiny a okrem súdneho poplatku, predstavujú odmenu za právnu službu a to za minimálny počet úkonov, za ktoré je stanovená sadzba, prvostupňový súd nesprávne, v rozhodnutí toto ustanovenie aplikoval a svoje rozhodnutie v tejto časti náležite neodôvodnil, čím uplatnil tiež dôvod odvolania uvedený v ust. § 205, ods. 2 písm. a/ v spojitosti s § 221 ods.1 písm. f/ O.s.p. (odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom). Podľa jeho názoru, mal o trovách konania, rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok konania a priznať navrhovateľovi, ako úspešnému účastníkovi, náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania. Za účelne uplatnené trovy v tomto konaní, považoval zaplatenie súdneho poplatku z návrhu, vo výške 16,50 eur a tarifnú odmenu za právne služby vo výške vyplývajúcej z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov, za poskytovanie právnych služieb. Poukazoval na to, že úkony právnych služieb a postup advokáta pri zastupovaní je zložitý a náročný proces, ktorý si vyžaduje primeranú časovú náročnosť. Právo účastníka, nechať sa zastupovať advokátom, nie je v podmienkach nášho vnútroštátneho práva obmedzené, ani v tzv. drobných sporoch a neobmedzuje ho ani nariadenie Európskeho parlamentu (a Rady ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a ktoré v bode 29 preambuly deklaruje, že „neúspešná strana by mala naďalej znášať trovy“. Poukázal na to, že KS Žilina, ako súd odvolací, v uznesení pod č.k. 6Co/271/2009 dospel k záveru, že navrhovateľ, ktorý bol v predmetnom drobnom spore zastúpený advokátom, má ako úspešný účastník, právo na náhradu i trov spojených s poskytovaním právnych služieb, ktorému poskytol v konkrétnej veci, splnomocnený advokát. Poukázal tiež na to, že zaplatenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou navrhovateľa a nemožno preto túto skutočnosť nezohľadňovať pri rozhodovaní o znížení náhrady trov konania. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby odvolací súd, zmenil rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti tak, že odporca bude zaviazaný k povinnosti, zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 16,50 eur a trovy prvostupňového konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 89,96 eur a súčasne uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,26 eur.

Odporca, ani opatrovníčka odporcu, nevyužili zákonom danú možnosť, písomne sa k podanému odvolaniu navrhovateľa vyjadriť.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti - vo výroku o náhrade trov konania je vecne správny a preto je potrebné, ho podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť. O odvolaní navrhovateľa, rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa § 214 ods. 2 O.s.p.. Rozsudok prvostupňového súdu vo zvyšnej časti, z hľadiska jeho vecnej správnosti nepreskúmal, pretože vo vzťahu k tejto, rozhodnutie prvostupňového súdu napadnuté nebolo, teda čo do tejto časti, v ktorej súd rozhodol vo veci samej, nenastal suspenzívny účinok odvolania (§ 206 O.s.p.).

Preskúmaním veci v rozsahu podaného odvolanie odvolací súd nezistil dôvodnosť podaného odvolania. Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vychádza zo správnych skutkových zistení na ktoré boli aplikované správne zák. ustanovenia a je tiež zodpovedajúcim spôsobom odôvodnený, v tomto smere spĺňajúci kritériá odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 157, ods.2 O.s.p.).

Skutočnosť, že v preskúmvanej veci ide o drobný spor, vychádzajúc z ust. § 200ea ods. 1 O.s.p. s poukazom na predmet konania, nebola v priebehu konania medzi účastníkmi sporná, túto skutočnosť nespochybnil v odvolaní, ani samotný navrhovateľ.

Podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať, alebo znížiť.

V konaní navrhovateľom vyčíslené trovy, predstavovali náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia, ktoré si uplatnil právny zástupca vo výške 89,96 eur za tri úkony právnej služby á 16,60 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, zaslanie pokusu o zmier vrátane ďalšej porady s klientom a písomné podanie na súd), 3x režijný paušál á 8,39 eur + DPH vo výške 20%. Trovy prevyšujú uplatnenú pohľadávku. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom vysloveným súdom prvého stupňa, že navrhovateľovi priznaná náhrada trov konania vo výške 16,50 za zaplatený súdny poplatok a za trovy právneho zastúpenia v sume 12,- eur je v súlade s ust. § 150 ods. 2 O.s.p.. Odvolací súd nespochybňuje skutočnosti uvádzané právnym zástupcom navrhovateľa, že jednotlivé úkony ním vykonanej právnej služby, predstavujú náročný a zložitý proces, vyžadujúci si aj primeranú časovú náročnosť. Z činnosti súdu je však známe, že navrhovateľ vedie veľký počet sporov rovnakého charakteru, predmetom ktorého, je uplatnenie cestovného a úhrady za cestovanie bez platného cestovného lístka, ktoré nemožno považovať za právne, skutkovo, ani časovo náročné. Navyše, v týchto veciach ide len o formulárové podania, s dopĺňaním minimálneho počtu údajov, ako osoby odporcu a dátumu a linky, na ktorej tento cestoval bez platného cestovného lístka, ktoré údaje vyplývajú z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok, ktoré vystavuje revízor navrhovateľa. Nedôvodne navrhovateľ v odvolaní poukazuje na to, že súd prvého stupňa nezohľadnil skutočnosť, že zaplatenie súdneho poplatku z návrhu je zákonnou povinnosťou napriek čomu aj v tejto časti náhradu trov konania ponížil, pretože takáto skutočnosť z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva. Prvostupňový súd ponížil náhradu trov konania len v časti trov právneho zastúpenia, nie v časti náhrady za zaplatený súdny poplatok, z čoho vyplýva, že nielen samotné podávané návrhy v skutkovo a právne totožných veciach sú formulárovými podaniami, ale rovnako tak podávané odvolania nezohľadňujú špecifiká jednotlivých rozhodnutí. Za trovy konania, konkrétne právneho zastúpenia, ktoré by mohli byť navrhovateľovi nahradené v tomto konaní správne súd nepokladal tarifnú odmenu a režijný paušál, za úkon pokus o zmier - výzva zaplatenie, ďalšia porada s klientom z dôvodu, že nejde o úkon právnej pomoci vykonaný v priebehu súdneho konania. Ide navyše o neúčelný a formálny úkon, vyžadujúci minimálnu administratívnu prácu, a nie odborné právne vedomosti (aktualizácia vopred pripraveného tlačiva o osobné údaje odporcu). Dopísanie niekoľkých údajov prostredníctvom kvalifikovaného právneho zástupcu/advokáta do "elektronickej predtlačky" písomnosti - návrhu nie je možné hodnotiť rovnako ako účelne vynaložené trovy konania; rozhodne nie v celom rozsahu nárokovanej odmeny za právnu službu. Za týchto okolností odmenu právneho zástupcu súd prvého stupňa dôvodne krátil na rozsah 20% z dôvodu, že v danej veci ide o drobný spor, pričom navrhovateľom uplatnené trovy konania spolu prevyšujú samotnú žalovanú pohľadávku. Cieľom súdnych konaní v drobných sporoch má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta, ktorý pristúpi na

uplatňovanie a vymáhanie takýchto pohľadávok za takých podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta stále zostanú tieto veci zaujímavé.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd zastáva názor, že prvostupňový súd postupoval správne, keď vychádzajúc z ust. § 150 ods. 2 O.s.p., na základe vlastnej úvahy, priznal navrhovateľovi náhradu trov konania v celkovej výške 28,50 eur, preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ako vecne správny, za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol tak, že odporcovi, ako úspešnému v odvolacom konaní, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko tento si trovy v odvolacom konaní neuplatnil (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu Trenčín pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e p r í p u s t n é .